

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7666/2024
02.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београд, против тужених АА из ..., кога заступа пуномоћник Ноел Ђуришић, адвокат из ... и ББ из ..., коју заступа пуномоћник Золтан Ђалаи, адвокат из ..., ради исплате накнаде, одлучујући о ревизији тужене ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 340/23 од 18.09.2023. године, у седници одржаној 02.07.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 340/23 од 18.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5750/2017 од 15.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се тужени обавезу да тужиоцу солидарно исплате износ од 2.227.563,96 динара са законском затезном каматом од 30.11.2019. године до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужиоца за одређивање привремене мере ради обезбеђења новчаног потраживања у износу од 89.460,00 динара, са припадајућом каматом, забраном отуђења и оптерећења непокретности, породичне стамбене зграде на адреси ... број .., на кп бр .. као неоснован. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженој ББ накнади трошкове парничног поступка у износу од 402.750,00 динара. Ставом четвртим изреке, тужилац је обавезан да туженом АА накнади трошкове парничног поступка у износу од 484.875,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 340/23 од 18.09.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што су тужени обавезани да тужиоцу солидарно исплате износ од 1.749.924,34 динара, са законском затезном каматом од 30.11.2019. године до исплате, а преко досуђеног износа до траженог износа од 2.227.563,96 динара, односно за износ од још 477.639,62 динара, са законском затезном каматом од 30.11.2019. године до исплате, тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из трећег и четвртог става изреке првостепене пресуде, тако што су тужени обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 87.749,00 динара. Ставом трећим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу

солидарно накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 115.098,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужене ББ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена ББ је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 506. став 1. (прелазне и завршне одредбе) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09). Ако је у поступцима из става 1. овог члана после ступања на снагу овог закона пресуда, односно решење којим се окончава поступак укинута и враћено на поновно суђење, поновни поступак спровешће се по одредбама овог закона.

Тужба у овој парници поднета је 03.09.1996. године, са тужбеним захтевом за исплату накнаде за уређење грађевинског земљишта. У току поступка првостепена пресуда П 3615/99 од 21.09.2001. године укинута је решењем Окружног суда у Београду Гж 5493/02 од 19.07.2002. године и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење. Поднеском од 27.04.2021. године тужба је преиначена, са захтевом за исплату износа од 2.227.563,96 динара са каматом.

Према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14), ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. Наведена одредба регулише одлучивање о ревизији против правноснажних одлука донетих у другом степену после 31.05.2014. године, када је овај закон ступио на снагу (независно од времена покретања парничног поступка), само у погледу вредносног цензуса за дозвољеност ревизије. Како је у овом случају, правноснажна другостепена пресуда донета 18.09.2023. године, после ступања на снагу наведених новела ЗПП, то се дозвољеност ревизије у погледу вредносног цензуса цени према наведеној одредби новела из члана 23. став 3. тог закона. У том смислу, чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о тужбеном захтеву, није од утицаја за оцену дозвољености изјављене ревизије, јер се члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 55/14) у овом случају не може применити.

У конкретном случају ради се о имовинско-правном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела (1.749.924,34 динара) очигледно не прелази цензус за изјављивање ревизије од 40.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе (27.04.2021. године), па по члану 23.

став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 55/14), ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић